

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/57/2012
Identifikačné číslo spisu:	5009200971
Dátum vydania rozhodnutia:	14.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5009200971.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: E. bytom T. proti odporcovi: Správa katastra Námestovo, Hattalova č. 367/15, Námestovo, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V-1474/2009-M zo dňa 9.11.2009, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniam Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/106/2009-155 zo dňa 9.1.2012 a č. k. 22Sp/106/2009-180 zo dňa 5.3.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/106/2009-155 zo dňa 9.1.2012 a č. k. 22Sp/106/2009-180 zo dňa 5.3.2012 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 9.1.2012 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie podľa položky č. 10 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon“) v sume 33 €. Vyzval ho, aby súdny poplatok zaplatil v lehote 10 dní od doručenia uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým zároveň požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a poukázal na iné súdne konania, v ktorých mu toto oslobodenie bolo priznané. Ďalej poukazoval na skutočnosti týkajúce sa katastrálneho konania.

Krajský súd následne uznesením zo dňa 5.3.2012 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a to z dôvodu nenaplnenia všetkých zákonom požadovaných podmienok podľa § 138 ods. 1 OSP, keďže súd musel vziať do úvahy výsledok konania vo veci samej (už právoplatne ukončeného), v ktorom bol navrhovateľ neúspešný, v dôsledku čoho nebolo možné konštatovať, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva.

Toto uznesenie napadol navrhovateľ odvolaním zo dňa 23.3.2012 a tvrdil, že nemá platiť nič, rozsudok bol zmätočný a nezákonný a bol porušený zákon.

Najvyšší súd Slovenskej republiky spojil konania o oboch odvolaniach navrhovateľa s poukazom na § 112 ods. 1 OSP do spoločného konania a rozhodol o nich v jednom uznesení. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že hoci uznesenie o uložení súdneho poplatku bolo vydané vyššou súdnou úradníčkou, bolo z ďalšieho postupu krajského súdu po podaní odvolania navrhovateľom zrejmé, že konajúca sudkyňa s uznesením vyššej súdnej úradníčky súhlasila a preto bolo predložené na rozhodnutie súdu vyššieho stupňa s poukazom na ustanovenie § 374 ods. 4 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenia krajského súdu spolu s konaním, ktoré im predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolania navrhovateľa nie sú dôvodné.

Podľa § 1 ods. 1 zákona súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 4 zákona v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

V zmysle § 5 ods. 1, písm. h/ zákona vzniká poplatková povinnosť (v ostatných prípadoch ako tých, ktoré sú taxatívne vymedzené pod a/ až g/) nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa položky 10 sadzobníka súdnych poplatkov je poplatok:

- a) z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby 66 eur
- b) za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, ak rozhodol okresný súd alebo krajský súd, a za preskúmanie rozhodnutí o priestupkoch 33 eur.

V predmetnej veci v preskúmovacom konaní konal a rozhodoval krajský súd podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP - na základe opravného prostriedku smerujúceho proti rozhodnutiu odporcu. Krajský súd rozsudkom č. k. 22Sp/106/2009-118 zo dňa 22.10.2010 rozhodnutie odporcu č. V-1474/2009-M zo dňa 9.11.2009 potvrdil. Na odvolanie navrhovateľa bol rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/32/2010 zo dňa 27.9.2011 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený a právoplatnosť nadobudol 8.11.2011. Vzhľadom na neúspech navrhovateľa v konaní mu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vznikla poplatková povinnosť a preto bol krajským súdom správne a v súlade so zákonom vyzvaný zaplatiť súdny poplatok za konanie v sume 33€.

Krajský súd navrhovateľovi na jeho žiadosť nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a urobil tak - podľa názoru odvolacieho súdu - správne, pretože navrhovateľ nebol v konaní úspešný a tým nebola naplnená jedna zo zákonom požadovaných kumulatívnych podmienok a to, že nesmie ísť o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné bránenie práva. Osobné a majetkové pomery sú totiž len jedným z predpokladov, ktoré môžu odôvodňovať oslobodenie od poplatkov, nie však predpokladom jediným. Pre úplnosť treba dodať, že krajský súd v konaní o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom v rámci konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť za vznesenú námietku zaujatosti súdny poplatok v sume 66 € podľa položky 17a/ sadzobníka poplatkov a následne navrhovateľa na jeho žiadosť od platenia poplatkov oslobodil, avšak išlo len o oslobodenie od poplatku za námietku zaujatosti (uznesenie krajského súdu č. k. 22Sp/106/2009-69 zo dňa 12.4.2010). Toto oslobodenie sa teda nevzťahovalo na celé konanie o opravnom prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval odvolacie dôvody navrhovateľa za relevantné a stotožnil sa so závermi krajského súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto Najvyšší súd Slovenskej

republiky uznesenia krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovení § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a navrhovateľovi náhradu trov nepriznal, lebo nebol úspešný a odporcovi právo na náhradu trov nevzniklo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.